

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150227472/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

XIX

Geske. Har Du kommet Sirup i Kaffeen?

Henrich. Jo jeg har.

Geske. Vær saa god, I gode Madammer, at tage til Takke!

Holbergs politiske Kandestøber.

Lemvig ligger, som bekjendt, ved en Arm af Limfjorden. Sagnet fortæller, at i den svenske Krig tvang her en Trop fjendtlige Ryttere en Bonde til at tage sin Hest og vise dem Vei. Mørket faldt paa; de vare alt paa de høie Banker. Bonden styrede hen mod den steile Brink, de saae Lys i en Gaard paa den anden Side Fjorden. »Det er *Lemvig*!« sagde Bonden, »lad os nu skynde os!« han gav Hesten Sporerne, Svensken gjorde som han, og de styrtede ned; næste Morgen fandt man deres Liig. Monumentet for den raske Lemvigerbonde staaer i Sagnet og i Digternes Sange, og det er de Monumenter, som holde sig længst. Ved disse fik den nøgne Klint en aandig Skjønhed, der nok kunde maale sig med det ellers smukke Skue over Byen og Fjorden.

Rosalie og *Otto* kjørte ind i Byen. Det var kun to Aar siden han var her, og Alt syntes ham i denne Tid at være svundet sammen, snevert og smaat hvorhen han saae. I Erindringen havde det en anderledes Storhed.

Nu holdt de ved Kjøbmandens Gaard. Entreen gik gennem Boutikken, som var decoreret med Træskoe, Uldvanter og Jernskrammel. Tæt indenfor Døren stode to Kar med Tjære. Over Disken hang en udroppet sjelden Fisk og et heelt Bundt Filthatte til Brug for begge Kjøen. Det var en Handel *en gros* og *en detail*, som blev forestaaet af Sønnen der i Huset. Faderen selv var Nummer Eet i *Lemvig*, han havde Skibe i Søen, førte et fint Huus, som det hed der i Egnen.

Stuedøren gik op, og Fruen selv, en tyk, firkantet Dame, med et ærligt, fornøiet Ansigt, traadte ud og tog med Kys og Omfavnelser mod dem begge; desværre laeder sig hendes gode jyske Udtale ikke gjengive i Skriftsproget.

»Nei, hvor var det prægtigt, at Jomfruen kom og tog Hr. *Thostrup* med. Hvor han er bleven kjøen og voxen! ja hans Mærke have vi end-